

HÁROM TISZTA KÉP

1. Lehetséges határok

Berúgva nem lehet írni szerelemről, csak kívánni lehet, ahogy szavak pontos helyeit csókok szüneteiben, vagy a román határor rutinellenorzése mögött sejlo értelmet. Ez éjjeli or vágyakozó azonosulását, mikor nevémet sérto helytelenséggel kimondja. Én nem vagyok határtalan, mint az a „szerelem, mely kitalálja saját magát”. Az vagyok, akire feltételezem, hogy ez a román or gondol éjféلكor a magyar határon.

2. Szerelem

Azt mondta az eladó, ne hímet vegyek. (A kanárirra.) Mutatott. Az csak magában fütyül, mégse nézik emiatt bolondnak. Nem kerülhetem meg, mondtam, a lét geometriáját. Nem értett. Kérte, hogy fogalmazzak egyértelmuen: ez a tavasz rügyefogyott, szerelmemnek ügye fogyott. Könnyen kötöttünk üzletet. Érdekes, hogy milyen eros az eladókban lévo ritmusérvék, ez a szolgálatói abszolút hallás a vevok igényeire. A próféta mutatkozhatott be így az apostoloknak, gondolom, és megfogtam a kalitka fülét, mely új hatalmam otthona lesz.

3. Csend van

Mikor utoljára látogattam meg, egy koporsóban engedték Pesterzsébeten a földbe. Május elseje volt, és nem gondoltam, hogy egy temetés is lehet ünnep. Meg akartam kérdezni a gyászolókat, hogy miért nem örül senki. Nem kérdeztem meg. Fiatal férfi vagy, mire mindenki ünnepel, öreg bácsika vagy akármi lehetsz, feltöro talajvíz jövo ilyenkor, és elmoshatod egész Erzsébetet.

*Az Elcsendesülés pályázat különdíjasa.